

**Brorsen:** Det har jo ofte sin meget store Vanskelighed, naar vi gør et alvorligt Forsøg paa at samle største Delen af Rigsdagens Medlemmer om et eller andet stort Lovforslag, og det er tit og mange Gange, at det mislykkes totalt. Vi er uenige om mangt og meget; det hænger sammen med, at vi har forskellig Indstilling over for Livets Problemer og storpolitiske Spørgsmaal, og det bliver naturligvis ikke anderledes. Men der er dog ogsaa Spørgsmaal, som vi til syvende og sidst kan enes om, og jeg kan for mit personlige Vedkommende ikke sige andet, end at dette, at vi dog med Hensyn til visse store Spørgsmaal i Tiden kan enes, maa betragtes som en Styrkelse af Folkestyret. Jeg vil stærkt understrege, at det er af stor Betydning, at vi dog alligevel kan samles, navnlig i Tider som dem, vi gennemlever nu, og ikke mindst med Hensyn til et Spørgsmaal som det, vi i Dag behandler.

Uenigheden i den forløbne Tid, naar vi har drøftet Landbrugets Forhold, har jo været betydelig. De Gange, vi i det sidste halve Aar, under Krigssituationen, har behandlet Lovforslag som det, vi behandler i Dag, om Udligning af Misforholdet mellem Landbrugets Eksportpriser og Produktionsomkostninger, har det ikke været muligt at enes. Første Gang, vi fik en Lov paa dette Omraade, var i November 1939. Ved den Lejlighed enedes Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti om et Forslag, der skulde gælde i nogle Maaneder, medens Venstre opstillede sit eget principielle Forslag. Det Forslag, der blev vedtaget i November, gik, som vi alle ved, ud paa, at der skulde ydes et Tilskud af 6 pCt. til de tre store Produktionsgrene og et mindre Tilskud til Importen af Korn. Anden Gang vi behandlede Spørgsmaalet var i Januar i Aar, og da var Regeringspartierne alene om at gennemføre Forslaget. Ved den da vedtagne Lov, Loven af 31. Januar, blev den gældende Ordning ikke saa ganske lidt ændret, idet Tilskuddet for de to Produktionsgrene faldt bort, og kun Tilskuddet til Smørproduktionen paa 6 pCt. bevarede. Til Gengæld ydede man mere til Kornimporten, 6 Kr. pr. 100 kg Korn og 2 Kr. pr. 100 kg Foderstof.

Hvad angaar de to Love, som nu har været gældende i nogle Maaneder, ved vi jo alle, at de for største Delen af det danske Landbrug, som det gentagne Gange er kommet til Udtryk, har været meget utilfredsstillende. Man har ment, at vort Hovederhverv ved disse Tilskudsordninger blev uretfærdigt behandlet, og vi fra Venstres Side

har maattet give Landbruget Ret i de Betragtninger, der er fremført.

Jeg skal henvise til den Stilling, vi fra Venstres Side indtog, da de tidligere Love blev vedtaget. Vi har jo stadig forfægtet den Anskuelse, at man skulde have bevaret det gamle Forhold over for Sterling, og vi har søgt at paavise det uheldige i den af Regeringen foretagne Ændring i Landets Møntpolitik. Derved begik man efter vor Opfattelse Uret over for vore Eksporterhverv, navnlig Landbruget, og vi anser det ogsaa for en meget skadelig Politik for hele Samfundet. Jeg erindrer om, at vi var villige til at sætte Bund under Kurserne, saaledes at vi derigenem sikrede den danske Krone mod at komme ud for de voldsomste Bevægelser. Denne Stilling indtog vi naturligvis ogsaa, fordi England er et Land i Krig, og man ved jo ikke, hvad der kan ske for et Land, der er krigsførende.

Nu da vi paa ny beskæftiger os med Landbrugets Forhold, er Synspunktet for vort Vedkommende det samme som tidligere. Vi maa indrette os saaledes her i Landet, at der sikres vort Hovederhverv relativt gunstige Forhold at virke under. Efter vor Opfattelse er Landbruget nemlig Fundamentet i hele vort økonomiske Liv, der udmærket kan sammenlignes med et Bygningskompleks: Naar Fundamentet er ved at slaa Revner, kan man befrygte, at hele Huset falder sammen. Det er altsaa vor Hovedbetragtning, at man til enhver Tid maa behandle Landbruget og for øvrigt ogsaa andre Erhverv saa gunstigt, som det overhovedet er muligt, men det er vor Opfattelse, at hele Erhvervslivet her i Danmark har haft Slagside, og at det særlig er gaaet ud over det danske Landbrug.

De Forhandlinger, der er ført i England for nylig, viste sig jo at være meget vanskelige, og det Resultat, man har naaet for Danmarks Vedkommende, svarer slet ikke til de Forventninger, der blev udtalt af Repræsentanter for Regeringspartierne under Efteraarets Drøftelser. Vi har jo set, at det, man da forventede, slet ikke er gaaet i Opfyldelse. Mængden af Eksportvarer til England sættes ned, og ogsaa Priserne er nedadgaaende. Derfor ligger Landbrugsproblemet, som det ogsaa blev udtalt af den højtærede Landbrugsminister, i Øjeblikket ganske uhyre vanskeligt, og derfor er det, som jeg begyndte med at sige, efter vor Opfattelse mere nødvendigt end nogen Sinde at opnaa Enighed — og det er altsaa lykkedes i dette Tilfælde — om Forholdsregler, der kan være af Betydning for vort Hovederhverv, Landbruget.